

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

BISNOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

**Betreft: Ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering inzake de
 erkenningvoorwaarden en de subsidiënormen voor
 voorzieningen voor jeugdhulp**

Principiële goedkeuring

Bijlagen:

- het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering inzake de erkenningvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen voor jeugdhulp, met bijlagen;
- het advies van de Inspectie van Financiën van 19 maart 2018;
- het begrotingsakkoord van 28 mei 2018.

0. Inhoud en situering

Met dit ontwerpbesluit wordt een geactualiseerd erkennings- en subsidiëringskader gecreëerd voor de voorzieningen die door Jongerenwelzijn erkend worden¹. Het huidige juridische kader – het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand (hierna het besluit van 1994 te noemen) – werd bijna 25 jaar geleden ontwikkeld en werd de voorbije jaren ingrijpend aangepast.

Het betreft in het bijzonder wijzigingen als gevolg van:

- de creatie van nieuwe erkenningscategorieën (diensten voor herstelgerichte afhandeling van delicten en diensten voor crisishulp aan huis)
- de evoluties richting multifunctionele organisaties;
- de overstap naar een forfaitaire enveloppenfinanciering;
- de regularisering van de projectwerking;
- de overheveling van de centra voor integrale gezinszorg (CIG) van het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin naar Jongerenwelzijn;
- de ontwikkeling van sectorale bepalingen ter uitvoering van het decreet van 17 december 2003 betreffende de kwaliteit van de gezondheids- en welzijnsvoorzieningen (hierna het kwaliteitsdecreet te noemen);
- ...

Deze wijzigingen werden verwerkt in dat besluit van 1994 met als gevolg dat deze tekst moeilijk leesbaar en weinig transparant is, wat voor onzekerheid zorgt bij de private initiatiefnemers. De koepelorganisaties maken hier, terecht, aanmerkingen over en zijn sterk vragende partij voor een geactualiseerde basisregelgeving voor de betrokken voorzieningen.

¹ Voor de volledigheid voegen we toe dat ook de diensten voor pleegzorg administratief onder Jongerenwelzijn ressorteren. Deze voorzieningen vallen buiten de scope van voorliggend dossier, omdat ze op basis van een ander en werkvormspecifiek decreet en uitvoeringsbesluit georganiseerd worden.

Voorliggend dossier bevat een nieuw, herwerkt en herordend ontwerp van erkennings- en subsidiëringsbesluit dat het besluit van 1994 vervangt. Waar nodig worden een aantal wijzigingen doorgevoerd, vooral in functie van voleindigen van het traject inzake de modulaire enveloppenfinanciering en het zetten van verdere stappen inzake responsabilisering en deregulering. Deze wijzigingen worden onder punt 2 van deze nota artikelsgewijs toegelicht.

Tegelijkertijd worden een aantal fundamentele wijzigingen doorgevoerd die het gevolg zijn van actuele evoluties. We vermelden in het bijzonder:

- de inkanteling van het aanbod naadloze flexibele trajecten in Jongerenwelzijn;
- het actieplan jongvolwassenen;
- het decreet betreffende het jeugddelinquentierecht.

Het ontwerpbesluit wordt voorgelegd voor principiële goedkeuring met het oog op het inwinnen van advies van de Raad van State.

1. Inhoudelijke achtergrond

1.1. Algemeen

De voorbije jaren werd ten aanzien van het private aanbod van Jongerenwelzijn een consequent beleid van responsabilisering en deregulering gevoerd dat de initiatiefnemers uitdaagt om zich als sociale ondernemers te profileren, zowel inzake het beheer en management van hun organisaties als in de vormgeving van hun inhoudelijke aanbod (samenwerkend, innovatief, onderbouwd, ...). Dit vertaalde zich in:

- de ingrijpende overstap in de periode 2013-2015 van afgescheiden erkenningscategorieën met een rigide subsidieregelgeving naar een gemoduleerde aanbodsomschrijving waar een geforfaitariseerde enveloppenfinanciering tegenover staat;
- de ontwikkeling van een nieuw kwaliteitsconcept voor de private organisaties ter uitvoering van het kwaliteitsdecreet. Dit concept, gebaseerd op EFQM², stoelt op zelfevaluatie van de kern- en ondersteunende processen, met participatie van de gebruikers, medewerkers en externe stakeholders, van waaruit verbeteracties geformuleerd worden. De installatie van dit concept ging gepaard met het integraal schrappen van de sectorale minimale kwaliteitseisen.

We verwijzen naar de twee grote juridische mijlpalen die onder meer bovenstaande bewegingen verankerden:

- het besluit van de Vlaamse Regering van 11 januari 2013 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand, wat betreft het inschrijven van de mogelijkheid tot een experimenteel kader (VR 2013 1101 DOC.0009/1 t/m DOC.0009/3);
- het besluit van de Vlaamse Regering van 14 februari 2014 tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 1994 inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand en tot opheffing van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juli 1997 tot regeling van de erkenning en de subsidiëring van de centra voor integrale gezinszorg (VR 2014 1402 DOC.0191/1 en DOC.0191/2).

Daarnaast werd het aanbod van Jongerenwelzijn de voorbije jaren sterk geraakt door de implementatie van de integrale jeugdhulp. We merken binnen deze evolutie een dubbel spoor. Enerzijds merken we de nood aan meer en betere afstemming. De keuze om de typemodules van de integrale jeugdhulp te gebruiken als basis voor erkenning en subsidiëring biedt hiervoor de beste garanties. Anderzijds is er meer en grotere nood aan positionering en profilering van het aanbod. We willen het voorliggende dossier voor deze profilering gebruiken. We maken de bewuste keuze om te spreken over een besluit inzake de erkenning en subsidiëring voor voorzieningen voor jeugdhulp, eerder dan de vroegere

² European Foundation for Quality Management.

benaming bijzondere jeugdbijstand te handhaven. De voorzieningen die met toepassing van dit besluit erkend worden, kenmerken zich generiek doordat ze hulp ten aanzien van minderjarigen en hun gezinnen organiseren. Op het niveau van de individuele omschrijving van de soorten voorzieningen (cf. infra) wordt, meer dan voorheen, wel een sterkere opdracht en finaliteit opgenomen, waardoor de verschillende categorieën van voorzieningen zich onder de generieke noemer 'jeugdhulp' toch duidelijk en transparant kunnen onderscheiden.

1.2. Bijzondere thema's

Naadloze flexibele trajecten

In uitvoering van artikel 44 van de Codex Secundair Onderwijs en het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 betreffende de subsidiëring van naadloze flexibele trajecten onderwijs – welzijn werd aan 15 aanbieders (11 inrichtende machten) voor een periode van 6 jaar met ingang vanaf 1/9/2016 een subsidie toegekend voor het organiseren van naadloze flexibele trajecten Onderwijs – Welzijn. Deze naadloze flexibele trajecten onderwijs – welzijn waren de verderzetting van de kortdurende en langdurende time-outtrajecten, die voordien gedurende /meerdere jaren projectmatig werden gesubsidieerd. In beide gevallen betrof/betreft het een co-subsidiëring van Onderwijs en Jongerenwelzijn.

De overgang van time out naar naadloos flexibel traject bracht vooral een inhoudelijke aanpassing teweeg: het statische van de time-outtrajecten op vlak van duur en inhoud (de jongere werd gedurende een tot twee weken (kortdurend) of vier tot zes weken (langdurend) uit de school gehaald en op een andere locatie begeleid naar een herintegratie in de school) werd losgelaten. De aanbieders van de naadloze flexibele kunnen hierdoor hun aanbod op vlak van duur en inhoud afstemmen op de vraag van elke aangemelde situatie. Daarbij kan zowel één jongere begeleid worden, meerdere jongeren, een klasgroep, een leerkracht, meerdere leerkrachten of een schoolteam en dit voor de periode die nodig is om de reguliere schoolcarrière verder te zetten. Er wordt wel steeds vertrokken vanuit de problematiek van een jongere of een klasgroep.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 kwam niet volledig tegemoet aan een aantal verzuchtingen van de initiatiefnemers. Het betreft in zekere zin nog steeds een semigereguleerde projectsubsidie waardoor aanbieders, die inmiddels al jarenlang knowhow en expertise en een daarbij horende zeer gedegen werking hadden uitgebouwd, vaak in de onzekerheid bleven omtrent de verderzetting van hun werking. Tevens kwamen de aanbieders in problemen omdat de anciënniteit van het personeel die doorheen de jaren werd opgebouwd niet in rekening werd gebracht in de subsidie.

Beide administraties verkenden de verschillende mogelijkheden voor een reguliere verankering van het aanbod. Na afweging van de verschillende mogelijkheden besliste de gemengde beleidsraad Onderwijs-Welzijn op 13 maart 2017 om de naadloze flexibele trajecten onderwijs - welzijn in te kantelen binnen Jongerenwelzijn. Deze keuze steunde op het feit dat Jongerenwelzijn het meest tegemoet kon komen aan voorgaande elementen, maar ook op basis van een inhoudelijke overweging: het gaat vaak om jongeren die niet alleen op school in problemen komen, maar ook op andere terreinen en vandaar al vaak met jeugdhulpverlening te maken hebben. Ook de binnen Jongerenwelzijn erkende modules ondersteunende begeleiding wordt vaak ingezet op het snijpunt van onderwijs- en welzijnsproblematiek. Daarnaast ressorteren meerdere van de betrokken initiatieven onder inrichtende machten aan wie al erkenning voor andere voorzieningen binnen Jongerenwelzijn werd verleend. De aansturing vanuit één agentschap creëert een administratieve lastenverlaging omdat de verantwoordingsverplichtingen slechts een keer en op het niveau van de inrichtende macht geïntegreerd kunnen gebeuren.

Voorgaande werd op verschillende overlegmomenten en in alle transparantie met de aanbieders overlegd en kent gedragenheid bij hen.

De inhoudelijke bepalingen inzake de naadloze flexibele trajecten onderwijs -welzijn in voorliggend ontwerpbesluit zijn gelijklopend met deze in het besluit van de Vlaamse

Regering van 18 december 2015. Daarnaast worden bepalingen die generiek van toepassing zijn op het private aanbod van Jongerenwelzijn (zoals kwaliteitsbeleid, verslaggeving, toezicht door inspectie en subsidiëring) ook van toepassing op de organisaties voor naadloze flexibele trajecten Onderwijs – Welzijn. Bij deze laatste bepalingen werd er rekening mee gehouden dat de administratie Onderwijs mee betrokken blijft, onder meer door deze organisaties te laten inspecteren door de Welzijns- en Onderwijsinspectie (artikel 67) en door de kwaliteitsverslagen te laten indienen bij beide administraties (artikel 11, punt 16).

Actieplan jongvolwassenen

Het actieplan jongvolwassenen³ formuleert verschillende acties die erop gericht zijn de hulpverlening ten aanzien van jongvolwassenen beter te maken en de overgang van jeugdhulp naar volwassenenhulp te optimaliseren. Een van de acties is het verruimen van de mogelijkheden om jeugdhulpaanbod ook in de meerderjarigheid in te zetten. Waar dit in hoofdzaak geregeld moet worden in de inhoudelijke typemodule van integrale jeugdhulp, zijn er een aantal typemodules, waarvan de leeftijd een impact op de kostprijs heeft, waar de leeftijdsrange in het erkennings- en subsidiëeringsbesluit opgenomen is. Dit betreft de verblijfstypemodules. In bijlage 1 bij het ontwerpbesluit, dat de verschillende typemodules bevat waarvoor erkenning kan worden verleend, is de maximumleeftijd van 18 consequent opgetrokken naar 25.

Decreet betreffende het jeugddelinquentierecht

Op 22 december 2017 keurde de Vlaamse Regering het voorontwerp van decreet betreffende het jeugddelinquentiedecreet voor de tweede keer principieel goed met het oog op het inwinnen van advies van de Raad van State.

In het voorontwerp mandateert de decreetgever de Vlaamse Regering om diensten aan te duiden om bepaalde onderdelen van dit decreet uit te voeren, en om ter zake de noodzakelijke verdere regels inzake organisatie, subsidiëring, werking, kwaliteit, ... vast te leggen.

Naast de bestaande praktijken waarin het private aanbod momenteel al gevat is – bemiddeling, herstelgericht groepsoverleg, gemeenschapsdienst en leerproject bij de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling van delicten (hierna HCA-diensten te noemen) – maken we met het voorliggend ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering de keuze om ook de volgende componenten van het decreet aan door Jongerenwelzijn erkende voorzieningen toe te wijzen:

- het positief project zoals vermeld in artikelen 13 en 21 van het voorontwerp van decreet. In toepassing van artikel 13, paragraaf 1, vijfde lid, kan de Vlaamse Regering een dienst aanduiden die hiervoor erkend en gesubsidieerd wordt. We kiezen ervoor om de ondersteuning en begeleiding van een positief project als een nieuwe opdracht voor de HCA-diensten in te schrijven. We nemen deze beslissing op basis van de volgende overwegingen:
 - o de opdracht sluit inhoudelijk en vanuit de werkprincipes nauw aan bij de bestaande opdrachten van HCA-diensten;
 - o er is in het brede werkveld een groot draagvlak om de HCA-opdracht uit te breiden met het positief project;
 - o de financieringswijze van de overige afhandelingsvormen die door HCA-diensten georganiseerd worden, is toepasbaar op het positieve project;
 - o de HCA-diensten hebben onderling voldoende verbindende structuren en samenwerkingspraktijken die waarborgen dat ervaringen gedeeld kunnen worden en dat de gemeenschappelijkheid en de visie van het aanbod behouden blijven.
- De ambulante maatregel zoals vermeld in artikel 18, tweede paragraaf, eerste lid, tweede punt, en artikel 22 van het voorontwerp. We kiezen ervoor om de uitvoering van deze maatregel toe te kennen aan bestaande organisaties voor bijzondere jeugdzorg, die vandaag al expertise hebben in het organiseren van contextbegeleiding. We kiezen er wel voor om het aanbod als aparte typemodule –

³ Zie: www.jeugdhulp.be/uitbreidingsbeleid-jeugdhulp

delictgerichte contextbegeleiding - te erkennen omwille van de zichtbaarheid (de capaciteit wordt herkenbaar in de erkenning opgenomen) en omdat dit de mogelijkheid biedt om specifieke erkenningsvoorwaarden voor dit aanbod vast te leggen.

- Samenhangend met het traject inzake een Vlaams decreet jeugddelinquentierecht is de keuze gemaakt om de gesloten opvang van minderjarige delictplegers te scheiden van minderjarigen in ernstig verontrustende situaties. Dit wordt geoperationaliseerd in de heroriëntering van het aanbod van de gemeenschapsinstellingen naar een exclusief forensisch gesloten verblijf en de hieruit voortvloeiende keuze om in het private aanbod een pendant te ontwikkelen voor jongeren in verontrusting die nood hebben aan een meer structurerend en beveiligend kader dan de van oudsher open voorzieningen kunnen bieden. We kunnen ons hiervoor beroepen op het aanbod 'beveiligende opvang' dat sedert september in Vlaanderen op projectmatige basis operationeel is⁴ en dat we in het voorliggende ontwerpbesluit zijn structurele plaats willen geven.
- Ten slotte vermelden we in deze context ook de samenwerking tussen private initiatieven en gemeenschapsinstellingen die de voorbije jaren fors werd uitgebreid. We merken dat we ter zake verschillende initiatieven hebben ontwikkeld, startend bij de projecten 'gestructureerde kortdurende residentiële begeleiding' in 2002 die in 2010 in het besluit van 1994 geregulariseerd werden als 'bijkomende erkenning'. Daarna werden in het uitbreidingsbeleid van de voorbije jaren verschillende keren voorzien om contextbegeleiding te versterken om uitstroom uit de gemeenschapsinstellingen te bevorderen of om parallelle trajecten te organiseren. We merken dat deze verschillende initiatieven naast en door elkaar bewegen en dat een rationalisering en vereenvoudiging zich opdringen.

2. Artikelsgewijze bespreking

We beperken ons in de bespreking tot nieuwe en gewijzigde bepalingen in vergelijking met het besluit van 1994. Verwijzingen naar corresponderende artikelen in het besluit van 1994 worden als volgt weergegeven: (BVR13/7/94,...).

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 betreft de definities die als dusdanig geen verder commentaar behoeven.

Artikel 2 verdeelt de erkende voorzieningen in 6 categorieën. We houden vast aan een dergelijke opdeling, waarbij de verschillende categorieën van elkaar verschillen door finaliteit, doelgroep en/of aanbod:

- categorie 1: organisaties voor bijzondere jeugdzorg;
- categorie 2: centra voor integrale gezinszorg;
- categorie 3: onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra;
- categorie 4: diensten voor crisishulp aan huis;
- categorie 5: diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling;
- categorie 6: organisaties voor naadloze flexibele trajecten onderwijs – welzijn.

Wat functioneel samengevoegd kan worden, wordt samengevoegd. We verwijzen naar de organisaties voor bijzondere jeugdzorg, die bestaan uit de capaciteit van vroegere begeleidingstehuizen, dagcentra, thuisbegeleidingsdiensten en diensten voor begeleid zelfstandig wonen. Het samenbrengen van dit aanbod in één organisatievorm biedt de mogelijkheid om naadloos en multifunctioneel te kunnen werken en op maat van de evoluerende hulpvragen van minderjarigen en hun gezinnen.

De artikelen 3 tot en met 8 beschrijven de verschillende erkenningscategorieën in termen van aanbod, finaliteit en doelgroep.

Artikel 3 benoemt de opdracht (het organiseren van veranderingsgerichte en krachtgerichte hulpverlening) en finaliteit (ontwikkelings- en ontplooiingskansen

⁴ Zie: VR 2017 1711 DOC.1130/1bis t/m DOC1130/4

vrijwaren en maatschappelijke re-integratie bevorderen) van organisaties voor bijzondere jeugdzorg. Voor deze categorie behouden we adjectief 'bijzonder' in de naam, omdat dit aanbod zich ook binnen een integrale jeugdhulp op een bijzondere manier moet blijven profileren: deze voorzieningen blijven zich (ook) richten op gerechtelijke jeugdhulp, voor gezinnen met gemanifesteerde problemen, die niet noodzakelijk gemotiveerd moeten zijn. Op die facetten onderscheiden deze voorzieningen zich van bv. CKG, zoals ook blijkt uit de profileringsoefening die gebeurde van de begeleidingsmodules van de verschillende sectoren.

Bij de opsomming van de typemodules waarvoor een organisatie voor bijzondere jeugdzorg kan laten erkennen, zijn er, ter uitvoering van het decreet jeugddelinquentierecht twee nieuwe typemodules toegevoegd: delictgerichte contextbegeleiding en beveiligend verblijf.

De vijfde paragraaf voorziet de mogelijkheid om vast te leggen dat een organisatie voor bijzondere jeugdzorg op jaarbasis een welbepaald aantal minderjarigen die in een gemeenschapsinstelling verblijven moeten opvangen en/of begeleiden. Dit is de algemene juridische sokkel die het structureel engagement ten aanzien van de gemeenschapsinstellingen benoemt. Deze bepaling vervangt aldus artikel 45bis van het besluit van 1994. Het is duidelijk dat dit artikel 45bis voorziet in een bijkomende financiering van de betrokken initiatiefnemers. We stappen af van de koppeling van een dergelijk engagement aan een bijkomende financiering, omdat bepaalde modules al specifiek toegekend werden met het oog op het versnellen van de uitstroom uit de gemeenschapsinstelling.

Jongerenwelzijn is momenteel in gesprek met de organisaties die een additionele financiering ontvangen via de bijkomende erkenning om via een wijziging van de erkenning (uitbreiding, intensifiëring van begeleidingsaanbod, ...) een voor het aanbod en de overheid budgetneutrale oplossing te bieden. Het aantal minderjarigen dat een voorziening uit een gemeenschapsinstelling op moet nemen of begeleiden, zal vastgelegd worden op basis van het aantal minderjarigen dat deze voorziening vandaag via bijkomende erkenning op moet vangen, vermeerderd met het aantal modules contextbegeleiding waarvoor erkenning verleend is om als uitstroom uit of parallel met een gemeenschapsinstelling in te zetten.

De bepaling geeft ook de mogelijkheid om ook van organisaties die momenteel geen formele, maar wel een feitelijke en structurele samenwerking met de gemeenschapsinstelling uitgebouwd hebben, hun engagement in de erkenning zichtbaar te maken. We verwijzen in dit artikel tevens naar het belang van het contextgericht werken, de noden van de minderjarige en het gebruik van onderbouwde methodieken.

In **artikel 4** wordt de opdracht en finaliteit van de centra voor integrale gezinszorg geformuleerd. De bepalingen werden ongewijzigd overgenomen uit het besluit van 1994 en hoeven bijgevolg niet verder toegelicht te worden (BVR13/7/94, hoofdstuk IVter).

Artikel 5 bevat de omschrijving van de onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra (OOOC). We actualiseren de opdrachtsomschrijving inzake de acute opvang door de OOOC. Deze opdracht wordt herschreven door de OOOC een verplichte opdracht in de netwerken crisisjeugdhulp van de integrale jeugdhulp te geven en is een logisch gevolg van de evoluties van deze netwerken (BVR13/7/94, artikel 6).

Artikel 6 bevat de opdracht en finaliteit van een dienst voor crisishulp aan huis. Met de betrokken diensten werden de bepalingen verscherpt en verduidelijkt in vergelijking met de bepaling uit het besluit van 1994 (BVR13/7/94, artikel 10ter).

In **artikel 7** werd bij de opdrachtsomschrijving van een HCA-dienst toegevoegd dat ze minderjarige delictplegers en minderjarige verdachten moeten ondersteunen en begeleiden bij de totstandkoming en uitvoering van een positief project, zoals opgenomen in het decreet jeugddelinquentierecht (BVR13/7/94, artikel 10bis).

Artikel 8 omschrijft de opdracht en finaliteit van een organisatie voor naadloze flexibele trajecten onderwijs-welzijn (NAFT). De omschrijving werd overgenomen uit artikel 44 van

de Codex Secundair Onderwijs, en zijn uitvoeringsbesluit dat de regelgevende basis voor dit aanbod vormde vóór de inkanteling in Jongerenwelzijn.

Artikel 9 legt vast dat organisaties een deel van hun capaciteit innovatief of flexibel in kunnen zetten. In het besluit van 1994 werd dit principe geconditioneerd als prestatie-incentive: pas vanaf het behalen van een bepaald bezettingspercentage kon een voorziening op deze modaliteit aanspraak maken. In de praktijk merken we echter dat ook voorzieningen met een lager bezettingscijfer gebaat zijn met de mogelijkheid om hun erkende modules flexibel en innovatief in te zetten om zo hun aanbod dichterbij de hulpvragen te brengen. We verruimen bijgevolg de mogelijkheden om modules flexibel of innovatief in te zetten, maar rationaliseren wel de omschrijving en de opvolging ervan: **artikel 10**, punt drie, bevat een aantal elementen voor een striktere omschrijving van de flexibele of innovatieve inzet (BVR13/7/94, artikel 53bis, §4).

HOOFDSTUK 2: ERKENNINGSVOORWAARDEN (BVR13/7/94, hoofdstuk II Erkenningsvoorwaarden)

Afdeling 1: algemene erkenningsvoorwaarden

Artikel 11 legt de algemene erkenningsvoorwaarden vast. In vergelijking met het besluit van 1994 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

- *Punt twee* bevat de bepalingen inzake het zogenaamde overtal, de toelating om minderjarigen op te vangen of te begeleiden bovenop de erkende capaciteit. In het besluit van 1994 moesten voorzieningen per individueel dossier de toelating vragen aan de bevoegde Vlaamse minister (gedelegeerd naar Jongerenwelzijn). In het voorliggende ontwerpbesluit leggen we de verantwoordelijkheid voor het overtal bij de organisaties zelf: zij zijn het best geplaatst om de nodige overwegingen ter zake te maken (op basis van infrastructuur, leefgroepsamenstelling, draagkracht van het personeel, ...). Tegelijkertijd verminderen zowel bij de administratie als bij het aanbod een lastverlaging (de procedure van aanvragen en goedkeuren van overtal valt weg).
- De bepaling in *punt vier* waarin bepaald wordt dat alle medewerkers van goed zedelijk gedrag moeten zijn en dat hun gezondheid geen gevaar voor de minderjarigen mag inhouden, wordt geactualiseerd, op basis van de bepalingen in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 november 2013 houdende de organisatie van pleegzorg.
- Voor wat de verslaggeving (handelingsplan, evolutieverslag), zoals vermeld in punten 7 en 9, wordt de goede praktijk inzake het communiceren aan de minderjarige toegevoegd als erkenningsvoorwaarde.
- De verwachtingen die ten aanzien van de voorzieningen gesteld worden inzake de kwaliteitsverslaggeving worden *in punt 16* uitgebreid: naast het kwaliteitsverslag in enge betekenis van het woord, expliciteren we dat de voorziening jaarlijks ook een inhoudelijk en kwantitatief activiteitenverslag aan de administratie moet bezorgen. Op die manier beschikt de administratie over een actuele stand van zaken van de werking van de voorziening (kwalitatief en kwantitatief) om haar opdracht inzake opvolging van de erkenning van de voorzieningen waar te maken.

Voor wat de NAFT-organisaties betreft, worden een aantal algemene erkenningsvoorwaarden verbijzonderd, om de link met onderwijs expliciet te houden: *punt 14* voorziet dat voor deze erkenningscategorie naast Zorginspectie ook de Onderwijsinspectie dossiers ter plekke in kan zien; *punt 16* bepaalt dat deze voorzieningen hun kwaliteitsverslag ook aan het departement Onderwijs moeten bezorgen.

Afdeling 2: bijzondere erkenningsvoorwaarden

Onderafdeling 1: organisaties voor bijzondere jeugdzorg

Artikel 12 bevat de ongewijzigde bijzondere erkenningsvoorwaarden waaraan een organisatie voor bijzondere jeugdzorg moet voldoen (BVR13/7/94, artikel 53ter en 53quater).

Artikel 13 somt de bijzondere erkenningsvoorwaarden waaraan een organisatie voor bijzonder jeugdzorg moet voldoen die erkend is om verblijf te organiseren. We wijzen op een aanpassing die voorgesteld wordt inzake toezicht (*punt een*). De dwingende bepaling in het besluit van 1994 dat elke afdeling en voorziening permanent onder toezicht van een personeelslid moet staan, gaat aan een aantal evoluties zoals studiowonen en kamertraining voorbij en wordt in het voorliggende ontwerpbesluit generieker geformuleerd: de voorziening of de afdeling moet onder toezicht staan. Vanuit deze generieke bepaling kan het toezicht op verschillende manieren vormgegeven worden, rekening houdende met het aanbod (leefgroep, studio, trainingscentrum voor kamerwoning), de doelgroep en de maturiteit van de effectieve residenten. Ook de inschakeling van nieuwe technologieën kan het toezicht ondersteunen en tot op zekere hoogte permanente fysieke aanwezigheid in elke afdeling vervangen.

Artikel 14 betreft de zogenaamde 1biscapaciteit. De bepaling werd inhoudelijk niet gewijzigd, maar werd herschreven met het oog op het verhogen van de leesbaarheid en verstaanbaarheid (BVR13/7/94, artikel 13,2°).

Artikel 15 bevat de bepalingen waaraan een organisatie voor bijzondere jeugdzorg moet voldoen die beveiligend verblijf aanbiedt. De bepalingen kwamen tot stand via intensief overleg met de betrokken organisaties en zijn overgenomen uit de projectovereenkomsten die hen werden afgesloten, en die op 17 november 2017 door de Vlaamse Regering goedgekeurd werden (cf. supra).

Artikel 16 bevat de bepalingen waaraan een organisatie voor bijzondere jeugdzorg moet voldoen die delictgerichte contextbegeleiding organiseert. We kiezen er niet voor om beleidsmatig methodieken op te leggen, maar we formuleren wel de dwingende verwachting dat voorzieningen onderbouwde methodieken gebruiken die de criminogene noden van de jongeren centraal stellen en die responsief en contextgericht zijn.

Onderafdeling 2: centra voor integrale gezinszorg

In **artikel 17** wordt, in tegenstelling tot de bepalingen in het besluit van 1994, explicieter opgenomen waar de financiële bijdrage die (aanstaande) ouders aan het centrum voor integrale gezinszorg (CIG) betalen voor bestemd is: deelname in de kosten voor het gebruik van een ingerichte kamer of studio, gemeenschappelijke ruimtes, sanitair en kookfaciliteiten. De overige bepalingen betreffende de CIG werden niet gewijzigd (BVR13/7/94, artikel 53quater decies).

Onderafdeling 3: onthaal-, oriëntatie- en observatiecentra

Onderafdeling 4: diensten voor crisishulp aan huis

De **artikelen 19 tot en met 20** werden ongewijzigd uit het besluit van 1994 overgenomen (BVR13/7/94, artikelen 15 en 19octies).

Onderafdeling 5: diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling

Artikelen 20 tot en met 26 hebben betrekking op de specifieke erkenningsvoorwaarden voor de HCA-diensten. Bijzondere aandacht gaat uit naar de rapportering aan de procureur des Konings en de jeugdrechter of jeugdrechtbank. Zoals in het voorontwerp van het decreet jeugddelinquentierecht zijn de bepalingen uit het samenwerkingsakkoord van 13 december 2006⁵ overgenomen (BVR13/7/94, hoofdstuk II

⁵ Samenwerkingsakkoord van 13 december 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, betreffende de organisatie en de financiering van het herstelrechtelijk aanbod bedoeld in de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van

erkenningvoorwaarden, Onderafdeling H. Diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling).

Twee bepalingen nopen tot verdere toelichting. In **artikel 23** wordt, als modaliteit voor bemiddeling of herstelgericht groepsoverleg, een bijkomende opdracht aan de HCA-diensten gegeven: het organiseren van een vereffeningsfonds. Tot eind 2017 organiseerden een aantal provincies dergelijke fondsen. Met de interne staats Hervorming werden de budgetten die hiervoor ingezet werden naar het Fonds Jongerenwelzijn overgeheveld. Na een analyse over de meest aangewezen positionering van dit aanbod (Vlaams vs. decentraal, insourcen binnen de Vlaamse administratie of outsourcen, ...) zijn we van oordeel dat een positionering bij de HCA-diensten het meest duurzaam en efficiënt is. Dit artikel bevat de bepalingen over de samenstelling van de commissie die oordeelt over de dossiers, de opmaak van een huishoudelijk reglement voor de commissie, de wijze waarop een dossier bij de commissie ingediend wordt, en omwille van de rechtswaarborgen van de minderjarigen, de vergoeding die hij per uur ontvangt en het maximale aantal uur vrijwilligerswerk dat hij, afhankelijk van zijn leeftijd, mag presteren.

Artikel 26 formuleert de bijzondere bepalingen inzake de uitvoering van een positief project. De acties die een HCA-dienst uit moet voeren, worden als volgt geconcretiseerd: laagdrempelig en actief informeren, bieden van procesbegeleiding en waarborgen van de opvolging tijdens de uitvoering. Daarnaast bevat dit artikel de bepalingen over de rapportering door de HCA-dienst naar de procureur des Konings, de jeugdrechter of de jeugdrechtbank. Deze rapporteringsbepalingen zijn overgenomen van de andere afhandelingsvormen van een HCA-dienst.

Onderafdeling 6: diensten voor flexibele trajecten onderwijs-welzijn

Artikel 27 legt bijzondere voorwaarden voor NAFT-voorzieningen vast. Deze werden vastgelegd in gezamenlijk over tussen Jongerenwelzijn en het departement Onderwijs.

HOOFDSTUK 3: KWALITEITSBELEID

Artikelen 28 tot en met 32 hebben betrekking op het kwaliteitsbeleid van de private voorzieningen. Ze geven uitvoering aan het kwaliteitsdecreet en werden ongewijzigd uit het besluit van 1994 overgenomen (BVR13/7/94, artikelen 11bis tot en met 12 ter).

HOOFDSTUK 4: SUBSIDIËRING VAN DE VOORZIENINGEN

Afdeling 1: forfaitaire subsidie

(BVR13/7/94, Hoofdstuk IVbis Experimenteel modulair kader, Afdeling 4 Subsidiëring)

Artikelen 33 en 34 leggen de forfaitaire subsidie vast van de voorzieningen, met uitzondering van de voorzieningen van de categorie 5. De huidige bepalingen worden niet gewijzigd. Wel wordt er voor de organisaties voor bijzondere jeugdzorg twee nieuwe typemodules ingeschreven: delictgerichte contextbegeleiding waarvan de kost gelijk is aan de kostprijs van contextbegeleiding kortdurend intensief (dit blijkt een realistische optie, op basis van de gekende programma's) en beveiligend verblijf. Daarnaast wordt er ook een nieuwe typemodule opgenomen als gevolg van de inkanteling van NAFT. Voor de budgettering van deze typemodule verwijzen we naar punt 3 van voorliggende nota. Omwille van de leesbaarheid worden alle indexeerbare subsidiebedragen in het ontwerpbesluit gekoppeld aan de spilindex die van kracht is op 1 januari 2018.

Artikel 35 betreft de subsidie voor de voorzieningen van de categorie 5 (HCA-diensten). Er wordt in de tweede paragraaf een derde punt toegevoegd, dat de subsidiëring van het positieve project regelt. Een positief project wordt als 4 punten gerekend in het HCA-financieringsinstrument. Dit betekent dat één voltijdse medewerker een 25-tal dossiers per jaar zal begeleiden.

minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade.

Artikel 36 betreft de financiering van de vereffeningsfondsen. We hanteren hierbij een financiering op basis van effectieve uitgaven voor prestaties voor minderjarigen. We gaan uit van een first-come-first-serveprincipe, binnen de beschikbare kredieten. Met de budgettaire transfers ten gevolge van de interne staatshervorming, werd hiervoor 13.000 euro op de begroting van het Fonds Jongerenwelzijn ingeschreven.

Artikel 37 bevat de bepaling inzake de correctie van de subsidiëring op basis van de gemiddelde effectieve anciënniteit van het gesubsidieerde personeel. Aan dit artikel worden, in vergelijking met het besluit van 1994, twee paragrafen toegevoegd. Het eerste expliciteert en verankert de huidige praktijk dat de organisatie vóór 15 januari van het betreffende jaar een overzicht van het personeel moet bezorgen en dat het agentschap Jongerenwelzijn ter zake richtlijnen kan bezorgen (vormelijk, privacy, ...). De tweede toegevoegde paragraaf legt vast dat van een inrichtende macht die erkenning heeft voor twee of meer voorzieningen de gemiddelde anciënniteit overheen de afdelingen berekend wordt (BVR13/7/94, artikel 53septies, §7).

Aan **artikel 38**, dat vastlegt dat minimaal 70% van de forfaitaire subsidie wordt aan personeelskosten besteed moet worden, wordt een tweede paragraaf toegevoegd die bepaalt dat de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, van deze verhouding af kan wijken. Dit is in het bijzonder relevant voor organisaties die als burgerinitiatieven gecatalogeerd kunnen worden en waar vooral ingezet wordt op de werking met en ondersteuning, intervisie en supervisie van vrijwilligers. De overige artikel in afdeling 1: reguliere subsidie worden niet gewijzigd (BVR13/7/94, artikel 53septies, §8).

Afdeling 2: bijkomende subsidie

Aan **artikel 41**, dat de subsidiëring van werkloosheid met bedrijfstoelage regelt, werd een tweede paragraaf toegevoegd, die bepaalt dat Jongerenwelzijn vormelijke regels met betrekking tot de aanvraag vast kan leggen (BVR13/7/94, artikel 53septies, §3).

Artikel 44 bevat de bepalingen inzake de subsidiëring voor bijzondere kosten. In de tweede paragraaf, wordt de mogelijkheid voorzien om via deze subsidiestroom het herstel van schade aangericht door minderjarigen te subsidiëren. In het besluit van 1994 bestond die mogelijkheid enkel voor OOC. We stellen voor deze mogelijkheid ook in te schrijven voor de organisaties voor bijzondere jeugdzorg. We spelen hiermee in op de signalen van complexer wordende problematieken en het de toename van agressie-incidenten. Uiteraard is dit maar één facet in de ruimere aanpak van deze problematiek. Momenteel buigt een gemengde, intersectorale werkgroep zich over verdere voorstellen omtrent dit thema.

De overige bepalingen van afdeling 2 (artikel 45 en 46): bijkomende subsidie, betreffende de subsidie voor zakgeld, verblijfssubsidie voor jongeren die onder begeleiding autonoom wonen, werden niet gewijzigd (BVR13/7/94, artikel 42, §2).

Afdeling 3: reserves/reserve opbouwen

Artikel 47 bevat de bepalingen inzake de aanleg van reserves. Deze bepalingen zijn geactualiseerd op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 betreffende de algemene regels inzake subsidiëring.

Afdeling 4: bezetting

De **artikelen 48 tot en 50** bevatten zonder enigerlei wijziging de bepalingen inzake bezetting. Er wordt een **artikel 51** toegevoegd dat bepaalt dat Jongerenwelzijn nadere regels rond de berekening van de bezetting vast kan leggen (BVR13/7/94, artikel 38).

HOOFDSTUK 5: ERKENNINGSPROCEDURE EN TOEZICHT OP DE NALEVING VAN DE ERKENNINGSVORWAARDEN

Afdeling 1: procedure voor het verlenen van een erkenning van een voorziening

((BVR13/7/94, artikelen 53sexies, 53quinuies decies en 53vicies semel)

Met het decreet van 15 juli 2016 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin werd de mogelijkheid gecreëerd om erkenningen van onbepaalde duur te verlenen. Voorheen werd de duur van een erkenning beperkt tot termijn van 5 jaar, die verlengbaar is. Als gevolg van deze beslissing van de decreetgever, wordt de regelgeving geactualiseerd door het systematisch schrappen van de bepalingen die betrekking hebben op de verlenging van erkenningen.

Daarnaast worden de volgende wijzigingen doorgevoerd:

- het besluit van 1994 hield geen rekening met moderne communicatiemiddelen. Een erkenningsaanvraag moest derhalve aangetekend met ontvangstmelding aan Jongerenwelzijn bezorgd worden. In **Artikel 54**, punt een, formuleren we generiek dat een aanvraag per beveiligde zending ingediend moet worden. Hieronder worden ook beveiligde elektronische zendingen bedoeld.
- De bepalingen inzake de programmatie van de voorzieningen in het besluit van 1994 zijn niet geënt op een modulaire erkenning en financiering. Het voorliggende besluit kiest er, in **artikel 55**, voor om de minister te gelasten om de programmatie uit te werken op basis van de punten die in bijlage 1 aan de typemodules gekoppeld wordt. Dit puntensysteem is een omzetting van de budgettaire zwaarte van de typemodules: een verblijfsmodule staat bv. voor 4 punten, contextbegeleiding laagintensief voor 1 punt. In het besluit van 1994 was het maximumaantal zgn. programmatorische eenheden waarvoor erkenning kon worden verleend, beperkt tot 6.000. We stellen voor om een dergelijke bepaling te schrappen, het verlenen van erkenningen wordt geplafonneerd door de budgettaire mogelijkheden die bewaakt worden door de Inspectie van Financiën; een plafonnering in de basisregelgeving biedt in de praktijk geen meerwaarde.

De overige bepalingen (artikel 56 t.e.m. 66) werden ongewijzigd uit het besluit van 1994 overgenomen.

Afdeling 4: toezicht op de naleving van de erkenningsvoorwaarden

In **artikel 67** wordt, enkel voor wat de voorzieningen van de categorie 6 - de organisaties voor naadloze flexibele trajecten onderwijs- welzijn - betreft, de Onderwijsinspectie gemandateerd om samen met de administratie en Zorginspectie toezicht te houden.

HOOFDSTUK 6: NIET-ERKENDE VOORZIENINGEN EN PROJECTEN

Deze bepalingen werden ongewijzigd overgenomen (BVR13/7/94, Hoofdstuk V Niet-erkende voorzieningen en projecten).

HOOFDSTUK 7. WIJZIGINGSBEPALINGEN

De **artikelen 71 tot en met 73** bevatten de noodzakelijke materiële wijzigingen die door dit besluit worden doorgevoerd aan het besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp.

Artikel 74 heft de artikelen 103 tot en met 109 van besluit van de Vlaamse Regering van 21 februari 2014 betreffende de integrale jeugdhulp op aangezien deze alle opgenomen zijn in het voorliggende ontwerpbesluit.

HOOFDSTUK 8: OPHEFFINGS-, OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 75 heft respectievelijk het besluit van 1994 en het uitvoeringsbesluit betreffende de subsidiëring van naadloze flexibele trajecten op, die door inwerking treden van het voorliggende ontwerp zonder voorwerp worden.

Voor de huidige werking van de HCA-diensten wordt voorzien in een overgangsbepaling door te bepalen dat de huidige bepalingen van toepassing blijven voor de diensten voor

herstelgerichte en constructieve afhandeling tot en met 31 december 2018 gezien het decreet jeugddelinquentierecht pas in werking treedt op 1 januari 2019. Zoals hiervoor al vermeld blijven we de gezamenlijke aansturing van de organisaties voor naadloze flexibele trajecten onderwijs-welzijn vanuit beide beleidsdomeinen belangrijk vinden. Daarom schrijven we in **artikel 76** de verplichting in dat voorstellen tot wijziging van bepalingen van deze erkenningscategorie gezamenlijk door de Vlaamse ministers van Welzijn en Onderwijs aan de Vlaamse Regering voorgelegd moeten worden.

Artikel 77 legt de inwerkingtredingsdatum vast op 1 juli 2018. Dit biedt de mogelijkheid om de transitie van de huidige NAFTA-aanbieders voor te bereiden met het oog op een erkenning volgens de bepalingen van voorliggend ontwerpbesluit met ingang van 1 september 2018.

3. Budgettair

Het ontwerpbesluit vervangt het vigerende besluit van 1994. De subsidienormen blijven gelijk. Enkel de volgende elementen hebben een budgettaire impact.

Het uitbreiden van de subsidie voor bijzondere kosten als vergoeding voor schade aangericht door jongeren naar organisaties voor bijzondere kosten zal slechts een marginale kost genereren die binnen de kredieten van het Fonds Jongerenwelzijn opgevangen kunnen worden. We stellen vast dat we minder dan jaarlijks een dergelijk kostendossier van de OOC ontvangen en gaan ervan uit dat dit ook voor de organisaties voor bijzondere jeugdzorg een zeer beperkte praktijk zal zijn.

Voor wat de uitvoering van het decreet jeugddelinquentierecht betreft, creëren we met voorliggend ontwerpbesluit enkel het erkennings- en financieringskader delictgerichte contextbegeleiding en beveiligende opvang. Het verlenen van effectieve erkenningen zal afhankelijk zijn van de uitbreidingsmogelijkheden op het Fonds Jongerenwelzijn.

Voor wat de HCA-diensten betreft, is de opdracht inzake vereffeningsfondsen budgettair afgedekt door het inschrijven van 13.000 euro op de begroting van het Fonds Jongerenwelzijn als gevolg van de interne staatshervorming. Jongerenwelzijn zal op basis van de ingestuurde dossiers monitoren dat de uitgaven ter zake het beschikbare budget niet overschrijden. Voor wat het inschrijven van de opdracht inzake positief project betreft, is de financieringsmodaliteit gelijklopend met de andere afhandelingsvormen van de HCA-diensten. Een eventuele toename van dossiers kan leiden tot een toename van de subsidiëring. Het is echter onmogelijk om nu uitspraken te doen over het aantal en het soort dossiers dat met de toepassing van het nieuwe decreet bij de diensten aangemeld zal worden. Jongerenwelzijn zal dit permanent monitoren en de budgettaire impact vanuit de praktijk in beeld brengen. We wijzen erop dat de budgettaire groei geconditioneerd wordt in artikel 35, vierde paragraaf van het ontwerpbesluit: de aanpassing van de subsidie kan maar doorgevoerd worden binnen de beschikbare begrotingskredieten.

Voor wat de inkanteling van NAFTA in Jongerenwelzijn betreft, werd conform het besluit van de Vlaamse Regering van 18 december 2015 betreffende de subsidiëring van de naadloze flexibele trajecten onderwijs-welzijn en het daaruit volgende ministerieel besluit betreffende de toekenning van een projectsubsidie voor naadloze flexibele trajecten onderwijs-welzijn voor de periode van 1 september 2017 tot en met 31 augustus 2018 een totale subsidie van 1.191.196,02 euro toegekend aan 15 voorzieningen voor het uitvoeren van 827 trajecten. Dit betekent een bedrag van 1440,38 euro per traject per module. Dit werd als uitgangspunt voor de berekening van de subsidie van een module begeleiding in functie van onderwijs-welzijnstrajecten gehanteerd. Onderstaande tabel toont aan dat de inkanteling met behoud van de capaciteit en, ook rekening houdende met de effectieve anciënniteit, binnen het beschikbaar budget gerealiseerd wordt.

<i>Organisatie</i>	<i>Aantal VTE</i>	<i>Anciënniteit</i>	<i>Huidige subsidie</i>	<i>Modules</i>	<i>Nieuwe subsidie</i>
Cidar	1,50	14,2	73.273,99	46	73.146,53

Cirkant	0,80	12,9	36.432,45	24	37.298,60
De Pont	0,66	11,8	48.810,03	32	48.755,78
Intro	3,00	10,7	90.164,79	60	89.587,68
Sint-Niklaas	0,80	12,1	44.606,63	29	44.426,07
Apart	3,10	8,6	155.403,74	108	154.971,31
Arthos	8,40	7,0	467.826,89	336	467.231,60
Oranjehuis	0,75	8,1	49.473,42	35	49.737,11
Spoor	1,10	11,5	74.444,01	49	74.249,83
Ter Muren	1,00	9,3	46.053,35	32	46.538,31
Elegast	1,00	8,2	47.023,72	33	46.986,46
Abrusco	2,00	5,7	57.683,00	43	58.245,07
<i>Totaal</i>	<i>24,11</i>	<i>8,67</i>	<i>1.191.196,02</i>	<i>827,00</i>	<i>1.191.174,35</i>

4. Advies van de Inspectie van Financiën

De Inspectie van Financiën formuleerde over het voorliggende ontwerpbesluit op 19 maart 2018 een positief advies zonder enige aanmerking.

5. Begrotingsakkoord

Het akkoord van de Vlaamse Minister van Begroting werd gegeven op 28 mei 2018.

6. Advies Raadgevend Comité Jeugdhulp

Het Raadgevend Comité Jeugdhulp formuleerde in zijn advies nr. 2018-02 van 21 juni 2018 geen opmerkingen op het voorliggende ontwerp. Voor de verdere uitwerking vraagt het comité:

een aantal begrippen te verduidelijken. Dit zal verwerkt worden in een uitgebreide toelichting die bij het besluit gegeven zal worden;

om het aanbod van de HCA-diensten, in het bijzonder voor wat de leerprojecten betreft, meer uniform te maken overheen de regio's. Hierover wordt een inhoudelijk traject met de betrokken diensten opgestart;

de cliëntorganisaties, en bij uitbreiding het Raadgevend Comité Jeugdhulp, te betrekken bij de uitvoering van het besluit. Dit zal gebeuren door de rondzendbrieven, ... die uit het besluit voortvloeien te agenderen op het comité.

7. Kwaliteit van de regelgeving

Het wetgevingstechnisch- en taaladvies van 2018/94 van 6 maart 2018 werd verwerkt in het ontwerpbesluit.

Een reguleringssimpactanalyse is niet vereist, omwille van de volgende reden: het voorliggende ontwerpbesluit creëert geen nieuwe, maar vervangt bestaande regelgeving. De verschillende elementen uit het ontwerpbesluit hebben ofwel een neutrale ofwel een gunstige impact op de administratieve last, zowel op de private organisaties als op het overheidsapparaat. We wijzen bv. op het schrappen van de aanvraagprocedure voor overtal de eenmaking van de verschillende engagementen ten aanzien van de gemeenschapsinstellingen waardoor de registratie- en rapporteringsverwachtingen vereenvoudigd worden en automatisch uit de sectorregistratie gegenereerd kunnen worden.

8. Advies van de Raad van State

Aan de Raad van State zal een advies gevraagd worden.

9. Weerslag van het voorstel van beslissing op de lokale besturen

- a) Personeel: het voorstel heeft geen weerslag op gebied van personeelsinzet
- b) Werkingsuitgaven: het voorstel heeft geen weerslag op de lopende uitgaven
- c) Investeringen en schuld: het voorstel heeft geen investeringen als gevolg
- d) Ontvangsten: het voorstel resulteert niet in bijkomende ontvangsten
- e) Conclusie: het voorstel heeft geen weerslag op de werking van de lokale besturen

10. Weerslag van het voorstel van beslissing op het personeel

Het voorstel van beslissing heeft geen weerslag op het personeelsbestand en op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

11. Voorstel van beslissing

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar principiële goedkeuring te hechten aan hechten aan het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering inzake de erkenningsvoorwaarden en de subsidiënormen voor voorzieningen voor jeugdhulp.
- 2° de Vlaamse minister, bevoegd voor de bijstand aan personen, te gelasten over voornoemd ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van 30 dagen, met toepassing van artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin